

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.7.2020 r.
COM(2020) 350 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI

Kontrola stosowania prawa Unii Europejskiej

Sprawozdanie roczne za 2019 r.

{SWD(2020) 147 final}

PRZEDMOWA	3
I. POBUDZENIE ZATRUDNIENIA, WZROSTU I INWESTYCJI	4
Zapewnianie sprawiedliwych warunków pracy w całej UE	4
Egzekwowanie przepisów w zakresie ochrony środowiska	5
Egzekwowanie przepisów w dziedzinie rolnictwa	6
Egzekwowanie przepisów w zakresie gospodarki morskiej i rybołówstwa	7
Egzekwowanie przepisów dotyczących polityki regionalnej	8
Zwalczanie nadużyć finansowych popełnianych na szkodę budżetu UE	8
II. POŁĄCZONY JEDNOLITY RYNEK CYFROWY	9
Poprawa łączności	9
Zagwarantowanie cyberbezpieczeństwa i zaufania do transakcji internetowych	11
Lepsza dostępność dla osób z niepełnosprawnościami	11
III. STABILNA UNIA ENERGETYCZNA OPARTA NA PRZYSZŁOŚCIOWEJ POLITYCE PRZECIWDZIAŁANIA ZMIANIE KLIMATU	12
Wdrożenie porozumienia klimatycznego z Paryża	14
IV. POGŁĘBIONY I BARDZIEJ SPRAWIEDLIWY RYNEK WEWNĘTRZNY OPARTY NA WZMOCNIONEJ BAZIE PRZEMYSŁOWEJ	16
Zapewnianie niezakłóconej konkurencji	16
Zapewnianie swobodnego przepływu pracowników	16
Zapewnianie swobodnego przepływu towarów	17
Zapewnianie swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług	18
Lepsze informowanie i pomoc dla obywateli i przedsiębiorstw	20
Egzekwowanie przepisów w zakresie unii rynków kapitałowych, usług finansowych i swobodnego przepływu kapitału	20
Egzekwowanie przepisów w zakresie opodatkowania i cel	23
Zapewnianie wysokiego poziomu ochrony konsumentów	24
Zapewnianie wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego	26
Egzekwowanie przepisów w zakresie mobilności i transportu	28
V. POGŁĘBIONA I BARDZIEJ SPRAWIEDLIWA UNIA GOSPODARCZA I WALUTOWA	31
Egzekwowanie przepisów dotyczących unii bankowej	31
VI. OBSZAR SPRAWIEDLIWOŚCI I PRAW PODSTAWOWYCH OPARTY NA WZAJEMNYM ZAUFANIU	33
Utrzymanie praworządności i praw podstawowych	33
Współpraca transgraniczna wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych i cywilnych	35
Poprawa ochrony danych osobowych	35
Egzekwowanie przepisów dotyczących bezpieczeństwa	36
VII. KU NOWEJ POLITYCE MIGRACYJNEJ	38

Przedmowa

Fundamentem Unii Europejskiej jest poszanowanie praworządności. Nie przypadkiem pierwszy przewodniczący Komisji Europejskiej Walter Hallstein nazwał Unię Europejską wspólnotą prawa (*Rechtsgemeinschaft*) – związaną zasadami, które państwa członkowskie uzgodniły jako współprawodawcy i zobowiązały się wdrożyć w swoich systemach krajowych. Jako strażniczka traktatów Komisja ma za zadanie zapewnić przestrzeganie tych zasad z korzyścią dla naszych obywateli. Niezależnie od tego, czy chodzi o czyste powietrze, bezpieczeństwo żywności czy dostęp do opieki zdrowotnej za granicą, współpraca państw członkowskich ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia, by polityka UE stawała się dla obywateli rzeczywistością każdego dnia.

Niniejsze sprawozdanie roczne przedstawia działania Komisji mające na celu zapewnienie właściwego stosowania, wdrażania i egzekwowania prawa UE w 2019 r.

W 2019 r. zakończyła się kadencja Komisji Jeana-Claude'a Junkera i w dniu 1 grudnia rozpoczęła się kadencja Komisji pod moim przewodnictwem. Na wiele sposobów 2019 r. był zatem rokiem przejściowym. Nowe kolegium komisarzy podjęło swoje obowiązki, pracując na podstawie nowych wytycznych politycznych i kierując nowymi inicjatywami, takimi jak Europejski Zielony Ład i Europejska agenda cyfrowa.

W okresie przejściowym podwaliny, które spajają naszą Unię, nie uległy zmianie. Państwa członkowskie i instytucje UE ponoszą wspólną odpowiedzialność za prawidłowe stosowanie i egzekwowanie prawa UE, w tym poszanowanie praw podstawowych i praworządności. Obrona prawa UE nigdy nie powinna być działaniem jednokierunkowym – opiera się bowiem na lojalnej współpracy naszych państw członkowskich, w interesie obywateli, którym służymy. Wspierając to szczególne partnerstwo, Komisja będzie nadal udzielać państwom członkowskim wsparcia i wskazówek, aby pomóc im we wdrażaniu prawa UE. Będziemy jednak nadal czujni i gotowi podjąć zdecydowane działania prawne w przypadku naruszenia prawa UE. Nie możemy iść na kompromis w kwestii stosowania i egzekwowania prawa UE w celu przestrzegania wynikających z niego praw obywateli.

Przewodnicząca Komisji Europejskiej
Ursula von der Leyen

I. Pobudzenie zatrudnienia, wzrostu i inwestycji

Nadrzędnym priorytetem Komisji w ubiegłym roku było pobudzenie inwestycji, które przyczynią się do powstania nowych miejsc pracy oraz do podniesienia konkurencyjności Europy. Wysiłki podejmowane na rzecz stworzenia właściwego otoczenia regulacyjnego w celu wsparcia przedsiębiorstw i tworzenia nowych miejsc pracy mogą jednak pójść na marne, jeżeli państwa członkowskie nie wdrożą przepisów UE prawidłowo i w terminie.

Zapewnianie sprawiedliwych warunków pracy w całej UE

[Europejski filar praw socjalnych](#), proklamowany w listopadzie 2017 r. przez Parlament Europejski, Radę i Komisję Europejską, wyraża wspólne zobowiązanie polityczne w odniesieniu do szeregu zasad i praw, które mają zasadnicze znaczenie dla sprawiedliwych i sprawnie funkcjonujących rynków pracy oraz systemów opieki społecznej w Europie XXI wieku. Jednym z kluczowych elementów są uczciwe warunki pracy, które obejmują zapobieganie powstawaniu stosunków pracy prowadzących do niepewnych warunków pracy.

W lipcu 2019 r. Komisja podjęła działania przeciwko [Włochom](#), ponieważ uznała, że pracownicy sektora publicznego nie są wystarczająco chronieni przed nadużyciami w postaci kolejnych umów o pracę na czas określony oraz przed dyskryminacją. Ochrony takiej wymagają przepisy UE (dyrektywa Rady 99/70/WE).

W 2019 r. państwa członkowskie, Komisja i partnerzy społeczni kontynuowali współpracę w celu zachowania aktualności unijnych przepisów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zapewnienia właściwego ich przestrzegania. Duży nacisk położono na zapewnienie, aby państwa członkowskie posiadały w swoim prawodawstwie krajowym wiążące przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy oraz aby przekazały te przepisy Komisji.

Komisja regularnie aktualizuje również [komunikat wyjaśniający w sprawie dyrektywy w sprawie czasu pracy](#) zgodnie z istotnymi zmianami w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości.

Egzekwowanie przepisów w zakresie ochrony środowiska

W 2019 r. Komisja kontynuowała działania prawne mające na celu zwalczanie zanieczyszczenia powietrza, co nadal jest priorytetem. Komisja wspierała również wdrażanie odpowiednich przepisów w drodze dyskusji z państwami członkowskimi na ten ważny temat – w 2019 r. we Włoszech odbył się [dialog na temat czystego powietrza](#).

W 2019 r. Komisja skierowała do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko kolejnym trzem państwom członkowskim ([Włochom](#), [Hiszpanii](#) i [Bułgarii](#)) w związku ze zbyt wysokim stężeniem dwutlenku azotu (NO₂) lub dwutlenku siarki (SO₂) w powietrzu.

Trybunał Sprawiedliwości uwzględnił skargę wniesioną przez Komisję przeciwko [Francji](#) w związku z zanieczyszczeniem dwutlenkiem azotu (NO₂), a w innym [orzeczeniu](#) przedstawił istotną interpretację [dyrektywy w sprawie jakości powietrza](#) – sądy krajowe są właściwe do przeglądu wyboru lokalizacji stacji pomiaru jakości powietrza.

Komisja organizuje [wydarzenia poświęcone gospodarce o obiegu zamkniętym](#) w państwach członkowskich, w których istnieje ryzyko nieosiągnięcia nowych celów w zakresie recyklingu odpadów oraz niespełnienia innych wymogów określonych w przepisach UE dotyczących odpadów. W 2019 r. wydarzenia takie odbyły się w [Atenach](#), [Lizbonie](#) i [Budapeszcie](#), a czołowi eksperci przedstawili zalecenia dotyczące najlepszego sposobu wdrożenia przepisów zmienionych w 2018 r.

W 2019 r. Komisja skierowała do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko [Włochom](#), [Cypru](#) i [Szwecji](#) w związku z niedopełnieniem obowiązków w zakresie oczyszczania ścieków komunalnych. Zgodnie z przepisami UE muszą istnieć odpowiednie systemy zbierania ścieków, a ścieki te muszą być odpowiednio oczyszczane.

Państwa członkowskie muszą ukończyć budowę [sieci obszarów chronionych Natura 2000](#) i wprowadzić niezbędne środki ochrony w odniesieniu do wszystkich obszarów. Jest to kwestia kluczowa z punktu widzenia zachowania chronionych siedlisk i gatunków. Równolegle Komisja podjęła w 2019 r. działania mające na celu usunięcie niedociągnięć strukturalnych w przepisach krajowych dotyczących ochrony przyrody oraz położenie kresu nielegalnym polowaniom na ptaki. Komisja koncentruje się również na zapewnieniu, aby pozyskiwanie drewna i działalność związana z gospodarką leśną były prowadzone zgodnie z wymogami ochrony przyrody.

W [marcu](#), [październiku](#) i [listopadzie](#) Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 17 państwom członkowskim, aby poprawić wdrożenie unijnej [dyrektywy](#) w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, którą to dyrektywę zaktualizowano w 2014 r. w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego i poprawy poziomu ochrony środowiska, a jednocześnie zwiększenia rzetelności, przewidywalności i zrównoważoności decyzji dotyczących inwestycji publicznych i prywatnych.

Egzekwowanie przepisów w dziedzinie rolnictwa

Wspólna polityka rolna (WPR) opiera się na partnerstwie między rolnictwem a społeczeństwem oraz między UE a jej rolnikami. Jej celem jest wspieranie rolników i poprawa wydajności rolnictwa, zapewnianie stabilnych dostaw żywności po przystępnych cenach oraz dopilnowanie, żeby rolnicy w Unii Europejskiej mieli godziwe zarobki. WPR odnosi się również do wyzwań środowiskowych, w tym zmiany klimatu. Ma na celu zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi, zachowanie obszarów wiejskich i krajobrazów w całej UE, a także utrzymanie dynamiki gospodarki wiejskiej przez wspieranie zatrudnienia w rolnictwie i w sektorach powiązanych.

Oznaczenia geograficzne chronią nazwy konkretnych produktów i promują ich wyjątkowe cechy związane z pochodzeniem geograficznym i z tradycyjną wiedzą fachową, a także stanowią kluczowy element utrzymania wysokiej jakości żywności i dotyczących jej norm.

W 2019 r. Komisja podjęła działania w celu rozwiązania problemu niewłaściwego wdrożenia przepisów UE dotyczących ochrony

nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych.

[Dania](#) zezwoliła duńskim przedsiębiorstwom na produkcję białego sera i jego wywóz do państw niebędących członkami UE pod nazwą „feta”, mimo że ser ten nie odpowiadał specyfikacji produktu tej chronionej nazwy pochodzenia.

Od 2008 r. [Bułgaria](#) prowadzi własny krajowy rejestr oznaczeń geograficznych produktów rolnych i produktów spożywczych, mimo wyłącznego charakteru ogólnounijnych rejestrów prowadzonych w ramach systemów jakości.

Egzekwowanie przepisów w zakresie gospodarki morskiej i rybołówstwa

Głównym celem wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) jest zapewnienie, aby sektory rybołówstwa i akwakultury były zrównoważone pod względem środowiskowym, gospodarczym i społecznym. WPRyb obejmuje zatem środki służące ograniczeniu zdolności połowowej floty rybackiej oraz nakładające ograniczenia na połowy i działalność połowową. W tym względzie wszystkie państwa członkowskie uzgodniły, że do 2020 r. sprowadzą rybołówstwo komercyjne do zrównoważonego poziomu. W 2019 r.

szczególną uwagę zwrócono na weryfikację zgodności z przepisami dotyczącymi przyłówów wrażliwych gatunków, takich jak wieloryby, delfiny i inne ssaki morskie.

Komisja rozpoczęła szereg nieformalnych dialogów na temat takich kwestii jak systemy weryfikacji mocy silnika i kontrola floty unijnej prowadzącej połowy poza wodami UE.

Powodzenie WPRyb wymaga opracowania i wdrożenia skutecznego i spójnego systemu kontroli i egzekwowania przepisów. Z tego powodu w 2019 r. strategia Komisji w zakresie egzekwowania przepisów nadal koncentrowała się na ochronie rybołówstwa oraz kontroli i egzekwowaniu przepisów przez państwa członkowskie.

Komisja podjęła działania następcze w odniesieniu do postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Danii](#) w związku z nieegzekwowaniem przez nią szeregu istotnych przepisów [unijnego rozporządzenia w sprawie kontroli](#). Najważniejsze kwestie dotyczą połowów przemysłowych. Właściwe kontrole mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia dokładności dokumentów dotyczących rejestrowania połowów, co jest niezbędne do zapobiegania przełowieniu.

WPRyb oferuje również konkretne narzędzia służące egzekwowaniu przepisów, takie jak plany działania w zakresie kontroli i dochodzenia administracyjne. Na podstawie przeprowadzonych przez siebie weryfikacji i audytów Komisja przyjęła różne plany działania w zakresie kontroli i podjęła w odniesieniu do nich działania następcze.

Egzekwowanie przepisów dotyczących polityki regionalnej

[Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne](#) wspierają inwestycje w kluczowych obszarach polityki generujących wzrost gospodarczy w całej UE.

W 2019 r. Komisja niezmiennie czuwała nad tym, aby nieprawidłowe wydatki zostały wycofane ze współfinansowania. Zawieszała w tym celu płatności albo stosowała korekty finansowe w niektórych przypadkach.

W dniu 14 maja 2019 r. Komisja przyjęła [decyzję](#) ustanawiającą wytyczne dotyczące określania korekt finansowych w odniesieniu do wydatków finansowanych przez Unię w przypadku nieprzestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących zamówień publicznych.

Decyzja ta zapewnia wszystkim podmiotom większą pewność prawa i bardziej proporcjonalne podejście w złożonej dziedzinie zamówień publicznych, która pozostaje głównym źródłem nieprawidłowości i korekt finansowych w odniesieniu do Funduszu Spójności.

Zwalczanie nadużyć finansowych popełnianych na szkodę budżetu UE

Jakość środków zwalczania przestępstw mających wpływ na budżet UE znacząco wzrosła wraz z przyjęciem [dyrektywy w sprawie ochrony interesów finansowych UE](#). Dyrektywa ta będzie również stanowiła istotną podstawę działań [Prokuratury Europejskiej](#). Komisja ściśle współpracuje z państwami członkowskimi, aby zapewnić właściwe wdrożenie dyrektywy. W dniu 19 września 2019 r. wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 14 państwom członkowskim z powodu opóźnień w transpozycji.

W dwóch sprawach wniesionych do Trybunału przez Komisję przeciwko [Zjednoczonemu Królestwu](#) i [Niderlandom](#) Trybunał orzekł, że państwa te nie dopełniły obowiązku lojalnej współpracy wynikającego z Traktatu, ponieważ nie wyrównały utraty środków własnych wynikającej z nieprawidłowego wystawienia świadectw wywozowych przez władze lokalne ich krajów i terytoriów zamorskich. Trybunał stwierdził, że oba te państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność wobec Unii Europejskiej za wszelkie błędy popełnione przez władze ich krajów i terytoriów zamorskich prowadzące do utraty tradycyjnych zasobów własnych.

II. Połączony jednolity rynek cyfrowy

Strategia jednolitego rynku cyfrowego odnosi się do wyzwań i możliwości związanych z transformacją cyfrową przez ograniczenie fragmentacji rynku, zwiększenie przepływów danych i płynności rynku oraz dostosowanie istniejących przepisów do epoki cyfrowej. Dostęp konsumentów poprawił się dzięki zakazowi nieuzasadnionego [blokowania geograficznego](#), [możliwości przenoszenia treści](#), [zniesienia opłat za roaming](#) oraz programowi [WiFi4EU](#) (Bezpłatne Wi-Fi dla Europejczyków). Ramowe warunki rynkowe uległy poprawie dzięki [nowemu Europejskiemu kodeksowi łączności elektronicznej](#), [dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych](#), [zaktualizowanemu prawu autorskiemu](#) oraz [rozporządzeniu w sprawie platform](#). Egzekwowanie tych przepisów będzie miało zasadnicze znaczenie w nadchodzących latach.

Poprawa łączności

Szybka komunikacja cyfrowa sprzyja innowacjom i ulepszaniu usług, co przynosi korzyści gospodarce i całemu społeczeństwu. Rozwój łączności 5G stanowi dla Komisji priorytet. Celem jest zapewnienie dostępności widma radiowego 5G w całej UE do 2020 r.

Skuteczne stosowanie przepisów dotyczących jednolitego europejskiego [numera alarmowego 112](#) zapewni użytkownikom końcowym, w tym osobom z niepełnosprawnościami, bezpieczny i skuteczny dostęp do służb ratunkowych.

W 2019 r. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Republice Czeskiej](#), [Niemcom](#), [Grecji](#), [Hiszpanii](#) i [Chorwacji](#), ponieważ

nie zapewniły one równoważnego dostępu dla użytkowników z niepełnosprawnościami, czego wymagają przepisy dotyczące numeru alarmowego 112.

Budowa [infrastruktury szybkiej łączności elektronicznej](#) może być bardzo kosztowna. Dlatego też ważne jest, żeby wdrożyć przepisy, dzięki którym realizacja tej infrastruktury będzie tańsza i efektywniejsza, co przyniesie korzyści społeczeństwu.

W 2019 r. na wniosek Komisji Trybunał nałożył na [Belgie](#) dzienną okresową karę pieniężną za jedynie częściową transpozycję środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej w regionie Brukseli.

Zagwarantowanie cyberbezpieczeństwa i zaufania do transakcji internetowych

W gospodarce i społeczeństwie, w których cyfryzacja jest coraz bardziej powszechna, zagrożenia dla cyberbezpieczeństwa stanowią coraz większy powód do niepokoju. [Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji](#) (dyrektywa dotycząca cyberbezpieczeństwa) poprawia ogólny poziom cyberbezpieczeństwa w Unii. Komisja wszczęła w 2019 r. postępowania w sprawie

uchybień zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [sześciu](#) państwom członkowskim w związku z nieprzekazaniem informacji o operatorach usług kluczowych określonych w tej dyrektywie. Na koniec 2019 r. nadal toczyły się postępowania w sprawie uchybień zobowiązaniom państwa członkowskiego w odniesieniu do dyrektywy dotyczącej cyberbezpieczeństwa przeciwko następującym państwom członkowskim: Belgii, Węgrom, Austrii, Rumunii i Słowenii.

Lepsza dostępność dla osób z niepełnosprawnościami

Osoby z niepełnosprawnościami, zwłaszcza słabowidzące lub niedosłyszące, mogą mieć trudności z dostępem do stron internetowych i aplikacji mobilnych organów publicznych. Celem [dyrektywy w sprawie dostępności stron internetowych](#) jest poprawa dostępu do tych narzędzi informacyjnych dla osób z niepełnosprawnościami. Przez cały 2019 r. Komisja aktywnie kontynuowała toczące się postępowania w sprawie uchybień zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 19 państwom członkowskim w związku z niewdrożeniem przez nie dyrektywy w sprawie dostępności stron internetowych i ostatecznie zamknęła postępowania przeciwko 12 państwom członkowskim. W rezultacie na koniec 2019 r. siedem spraw pozostało otwartych – przeciwko Belgii, Bułgarii, Niemcom, Irlandii, Węgrom, Austrii i Słowacji.

III. Stabilna unia energetyczna oparta na przyszłościowej polityce przeciwdziałania zmianie klimatu

Sukces [Europejskiego Zielonego Ładu](#), priorytetowego obszaru wytycznych politycznych przewodniczącej Ursuli von der Leyen, zależy od solidnych podstaw [unii energetycznej](#). UE posiada kompleksowy zbiór przepisów dotyczących energii. Pakiet „[Czysta energia dla wszystkich Europejczyków](#)”, ukończony w 2019 r., ma kluczowe znaczenie dla rozwoju i realizacji unii energetycznej i Europejskiego Zielonego Ładu. Pomoże przekształcić sektor energetyczny w sektor bezpieczny, pewny i zrównoważony, w którego centrum zainteresowania znajduje się konsument.

Rola Komisji jako strażniczki Traktatów pod względem zapewniania właściwego wdrożenia i stosowania unijnych przepisów w dziedzinie energetyki ma decydujące znaczenie dla osiągnięcia celów polityki energetycznej UE. Działania w zakresie egzekwowania przepisów w 2019 r. koncentrowały się na następujących głównych obszarach: wewnętrznym rynku energii, efektywności energetycznej, odnawialnych źródłach energii oraz bezpieczeństwie dostaw gazu.

Komisja podjęła decyzję o skierowaniu do Trybunału Sprawiedliwości sprawy przeciwko [Republice Czeskiej](#) i [Słowenii](#) w związku z nieprawidłową transpozycją i nieprawidłowym stosowaniem niektórych przepisów [dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków](#). Komisja podjęła również decyzję o skierowaniu do Trybunału Sprawiedliwości sprawy przeciwko [Hiszpanii](#) w związku z nieprzestrzeganiem [dyrektywy o efektywności energetycznej](#) oraz przeciwko [Belgii](#) w związku z nieprawidłową transpozycją dyrektyw w sprawie [rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu](#).

W [styczniu](#), [lipcu](#) i [listopadzie](#) Komisja wszczęła nowe postępowania przeciwko 13 państwom członkowskim z powodu niedopełnienia obowiązku przyjęcia lub zgłoszenia środków transpozycji na podstawie [dyrektywy w sprawie pośredniej zmiany użytkowania gruntów](#) oraz wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 15 państwom członkowskim w związku z nieprawidłowym wdrożeniem przepisów UE dotyczących [efektywności energetycznej](#).

Postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wykorzystano ponadto do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w sektorze jądrowym oraz egzekwowania przepisów UE dotyczących bezpieczeństwa jądrowego, odpowiedzialnego

i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi oraz ochrony pracowników, pacjentów i ogółu społeczeństwa przed promieniowaniem.

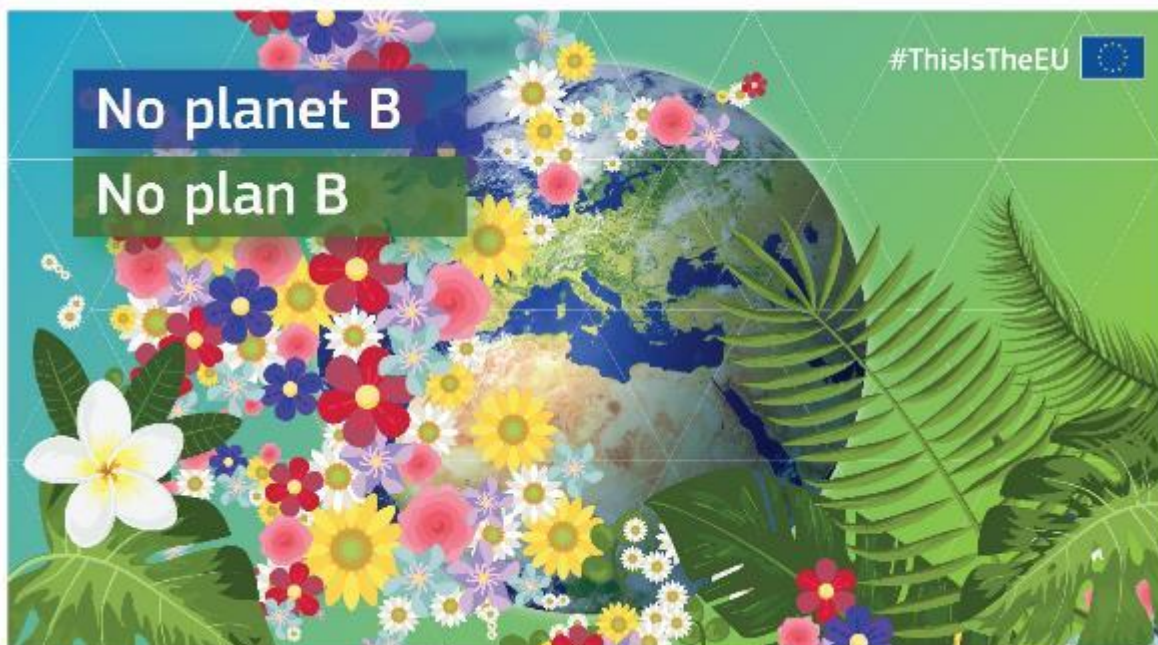
W 2019 r. Komisja kontynuowała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [pięciu](#) państwom członkowskim i podjęła decyzję o skierowaniu do Trybunału Sprawiedliwości sprawy przeciwko [Włochom](#) w związku z brakiem transpozycji środków na podstawie [dyrektywy w sprawie podstawowych norm bezpieczeństwa](#). Trybunał Sprawiedliwości podtrzymał również zarzuty Komisji w [wyroku](#) w sprawie przeciwko Włochom w związku z naruszeniem wynikającego z [dyrektywy w sprawie odpadów promieniotwórczych](#) wymogu zgłoszenia ostatecznego przyjętego krajowego programu gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi.

Wraz z wejściem w życie pakietu „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” uwaga skupi się na monitorowaniu postępów państw członkowskich w osiąganiu celów UE na 2030 r. w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej. Komisja będzie również monitorowała ich zintegrowane krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu na lata 2021–2030. Egzekwowanie unijnych przepisów w dziedzinie energetyki pozostanie zasadniczym filarem strategii na rzecz unii energetycznej.

Wdrożenie porozumienia klimatycznego z Paryża

W [wytycznych politycznych Komisji pod przewodnictwem Ursuli von der Leyen](#) znalazł się apel, by Europa do 2050 r. stała się pierwszym na świecie kontynentem neutralnym dla klimatu. W opublikowanym w grudniu 2019 r. komunikacie „[Europejski Zielony Ład](#)” przedstawiono ambitny plan działania w wielu obszarach polityki służący osiągnięciu tego celu. W marcu 2020 r. Komisja zaproponowała, aby cel, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r., został zapisany w nowym [Europejskim prawie o klimacie](#). Również w 2020 r. Komisja przedstawi plan zwiększenia obecnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych na 2030 r. do co najmniej 50%,

a potencjalnie do 55% (w stosunku do poziomu z 1990 r.) w odpowiedzialny sposób.

W pełni wdrożone i egzekwowane przepisy mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia obecnego celu na 2030 r., tj. redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40% (w stosunku do poziomu z 1990 r.), oraz dla zapewnienia solidnej podstawy do podniesienia poziomu ambicji. Do października 2019 r. państwa członkowskie miały dokonać transpozycji [dyrektywy w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych](#), aby przygotować się do czwartego etapu unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) na lata 2021–2030. Komisja dokonuje obecnie przeglądu stanu transpozycji i w razie potrzeby podejmie działania w zakresie egzekwowania przepisów w odniesieniu do państw, które jeszcze nie przystąpiły do transpozycji.

W odniesieniu do żeglugi Komisja w 2019 r. po raz pierwszy [opublikowała](#) kompleksowe informacje na temat emisji CO₂ ze statków zawijających do portów w Europejskim Obszarze Gospodarczym. W odniesieniu do lotnictwa Komisja w 2019 r. ustanowiła [ramy umożliwiające wdrożenie w UE przepisów dotyczących monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych](#) w ramach [globalnego środka rynkowego \(CORSIA\)](#) Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

Na potrzeby ochrony warstwy ozonowej Komisja ukończyła w 2019 r. [ocenę](#) wdrożenia i wykonania [rozporządzenia w sprawie ozonu](#), a w 2020 r. rozpocznie ocenę skutków, aby zbadać, czy i w jaki sposób można jeszcze bardziej ulepszyć to rozporządzenie. W 2020 r. Komisja rozpocznie również ocenę i ocenę skutków [rozporządzenia w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych](#).

IV. Pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny oparty na wzmocnionej bazie przemysłowej

Jednolity rynek UE pozostaje najcenniejszym atutem Europy dla obywateli i przedsiębiorstw. Rynek ten daje ogromne możliwości przedsiębiorstwom, a konsumentom większy wybór oraz korzystniejsze ceny. Pozwala obywatelom podróżować, mieszkać, pracować i studiować w dowolnym miejscu. Korzyści tych nie można jednak osiągnąć, jeżeli przepisy dotyczące jednolitego rynku nie są stosowane lub wdrażane lub gdy ograniczają je inne bariery.

Zapewnianie niezakłóconej konkurencji

Działania Komisji w sprawie uchybień zobowiązaniom państwa członkowskiego w dziedzinie konkurencji wzmacniają rynek wewnętrzny poprzez propagowanie równych warunków działania.

W 2019 r., po zweryfikowaniu kompletności i zgodności środków transpozycji [dyrektywy w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej](#), Komisja stwierdziła, że dyrektywę tę transponowano w pełni i prawidłowo, oraz zamknęła wszystkie wszczęte postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Konsekwentne egzekwowanie negatywnych decyzji w sprawie pomocy państwa ma zasadnicze znaczenie dla wiarygodności kontroli pomocy państwa sprawowanej przez Komisję. Postępowania, w których na państwo członkowskie nakłada się obowiązek odzyskania bezprawnie przyznanej pomocy państwa, stanowią istotny element działań Komisji w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w dziedzinie konkurencji.

Komisja podjęła decyzję o skierowaniu do Trybunału Sprawiedliwości sprawy przeciwko [Grecji](#) z powodu niezastosowania się do [orzeczenia](#) z 2017 r. Trybunał uznał, że Grecja nie wykonała [decyzji](#) Komisji z 2014 r. nakazującej jej odzyskanie od spółki Larco General Mining & Metallurgical Company S.A. pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym w wysokości 135,8 mln EUR. Po upływie ponad pięciu lat od przyjęcia decyzji Komisji, wyroku Trybunału i po monicie ze strony Komisji Grecja nadal nie odzyskała pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym. Komisja zwróciła się teraz do Trybunału Sprawiedliwości o nałożenie sankcji finansowych na Grecję za niewykonanie jego orzeczenia.

Zapewnianie swobodnego przepływu pracowników

UE opracowała obszerny zbiór przepisów dotyczących swobodnego przepływu pracowników, delegowania pracowników i koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Jeżeli przepisy te nie są przestrzegane, osłabia to zaufanie do jednolitego rynku i uczciwość na nim. W szczególności wyrażano obawy związane z tym, że pracownicy mobilni są narażeni na wykorzystywanie lub odmawianie im praw oraz że przedsiębiorstwa muszą prowadzić działalność w niepewnym, niejasnym lub niesprawiedliwym otoczeniu biznesowym.

Komisja otrzymała skargi dotyczące przepisów austriackich uzależniających wypłatę świadczeń rodzinnych i ulg podatkowych na dzieci mieszkające w innym państwie członkowskim od kosztów utrzymania w tym państwie. Oznacza to, że wielu obywateli UE pracujących w Austrii i płacących takie same składki na ubezpieczenie społeczne i podatki jak pracownicy miejscowi, otrzyma niższe świadczenia tylko dlatego, że ich dzieci mieszkają w innym państwie członkowskim. Komisja uznała, że taki mechanizm indeksacji jest niezgodny z prawem UE. Wszczęła zatem przeciwko [Austrii](#) postępowanie w sprawie uchybienia

zobowiązaniom państwa członkowskiego.

W 2019 r. Komisja kontynuowała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Cyprowi](#), [Francji](#), [Irlandii](#) i [Rumunii](#) w związku z niewdrożeniem w terminie do przepisów krajowych obowiązków wynikających z [dyrektywy w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników między państwami członkowskimi dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu uprawnień do dodatkowych emerytur](#). Po otrzymaniu zgłoszenia od tych państw członkowskich i ocenieniu, czy dokonały one pełnej transpozycji dyrektywy, Komisja zamknęła postępowanie przeciwko nim.

W dniu 25 września 2019 r. Komisja opublikowała [sprawozdanie na temat stosowania i wdrożenia w państwach członkowskich UE dyrektywy o delegowaniu pracowników](#).

Komisja opublikowała również [Praktyczny poradnik dotyczący delegowania pracowników](#), aby pomóc pracownikom, pracodawcom i organom krajowym zrozumieć przepisy

dotyczące tej dziedziny. Służy to zapewnieniu, aby pracownicy znali swoje prawa oraz aby przepisy były prawidłowo i spójnie stosowane przez organy krajowe i pracodawców w całej UE.

W 2018 r. Komisja zaproponowała utworzenie [Europejskiego Urzędu ds. Pracy](#) w celu promowania sprawiedliwego, prostego i skutecznego egzekwowania przepisów UE dotyczących mobilności pracowników. W 2019 r. Parlament Europejski i Rada osiągnęły [porozumienie](#) w sprawie tego wniosku. Działalność Urzędu rozpoczęła się w połowie października 2019 r. od pierwszego posiedzenia jego zarządu.

Zapewnianie swobodnego przepływu towarów

Komisja dąży do zagwarantowania, aby rynek wewnętrzny zapewniał pełnię korzyści, aby obywatele UE mieli większy wybór produktów i lepsze ceny oraz aby przedsiębiorstwa europejskie – małe i duże – mogły poszerzać swoją bazę klientów i łatwiej handlować produktami w całej UE. Na przykład w 2019 r. Komisja podjęła działania

w odniesieniu do ograniczeń dotyczących zarówno sprzedaży detalicznej produktów rolnych i spożywczych, jak i wprowadzenia do obrotu instalacji odgromowych.

Komisja skierowała do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko [Węgrom](#), ponieważ ich

przepisy krajowe dotyczące sprzedaży detalicznej produktów rolnych i spożywczych stanowią, że marża zysku w odniesieniu do tych produktów musi być taka sama niezależnie od państwa ich pochodzenia. Zasada ta narusza prawo UE w zakresie swobodnego przepływu towarów, ponieważ zniechęca do sprzedaży produktów przywożonych w porównaniu z produktami krajowymi.

W sektorze farmaceutycznym Komisja podjęła działania w celu zapewnienia, by państwa członkowskie przestrzegały przepisów unijnych dotyczących swobodnego przepływu towarów.

W 2019 r. Komisja skierowała do [Niemiec](#) uzasadnioną opinię w sprawie krajowych przepisów dotyczących stałych cen leków wydawanych na receptę, które to ceny utrudniają sprzedaż produktów przez apteki z siedzibą w innych państwach członkowskich UE.

Działania Komisji w zakresie egzekwowania prawa doprowadziły również do pomyślnego zamknięcia szeregu postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku ze swobodnym przepływem towarów w obszarach suplementów diety, pojazdów osobowych z prawostronnym układem kierowniczym, sprzedaży przywożonych używanych karetek pogotowia ratunkowego lub krajowych jednostek akredytujących.

Zapewnianie swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług

W [dyrektywie usługowej](#) wymaga się od organów krajowych dokonania przeglądu istniejących przepisów w celu zapewnienia, aby wszelkie wymogi nakładane przez nie w odniesieniu do dostępu do rynku były uzasadnione zasadnym celem. W celu wsparcia wdrożenia tej dyrektywy tworzone są punkty kompleksowej obsługi, mianowicie [pojedyncze punkty kontaktowe](#), aby ułatwić zakładanie przedsiębiorstw i rozszerzanie działalności w innych państwach członkowskich. W 2019 r. Komisja podjęła działania przeciwko wszystkim 28 państwom członkowskim, aby poprawiły usługi świadczone przez pojedyncze punkty kontaktowe zgodnie z wymogami dyrektywy usługowej i [dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych](#). Stwierdzono problemy związane w szczególności z dostępnością w internecie i jakością informacji na temat wymogów i procedur, których usługodawcy i wysoko wykwalifikowani specjaliści muszą dopełnić, jeśli chcą prowadzić działalność za granicą. Komisja zwróciła również uwagę na problemy związane z dostępem do procedur i ich dopełnianiem drogą elektroniczną za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych.

Aby stworzyć równe warunki działania dla przedsiębiorstw w całej Europie, UE przyjęła przepisy dotyczące [zamówień publicznych](#), które mają zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich. Przepisy te regulują sposób, w jaki organy publiczne i niektóre podmioty świadczące usługi pożytku publicznego w całej Europie zakupują towary oraz zamawiają roboty budowlane i usługi.

W 2019 r. Komisja podjęła działania przeciwko ośmiu państwom członkowskim w związku z nieudzielaniem zezwoleń lub koncesji na dostarczanie energii wodnej zgodnie z prawem UE. Wszystkie osiem państw członkowskich nie przestrzegało zasad przejrzystości i równego traktowania przy przyznawaniu tych zezwoleń i koncesji.

Komisja uznała, że procedury stosowane we [Francji](#) i w [Portugalii](#) w odniesieniu do udzielania koncesji na dostarczanie energii wodnej nie były zgodne z przepisami UE dotyczącymi zamówień publicznych.

Komisja uznała również, że [Austria](#), [Niemcy](#), [Włochy](#), [Polska](#), [Szwecja](#) i [Zjednoczone Królestwo](#) udzielały zezwoleń na dostarczanie energii wodnej niezgodnie z [dyrektywą usługową](#), która zawiera wymóg, aby w przypadkach, w których liczba zezwoleń na prowadzenie danej działalności jest ograniczona z uwagi na ograniczone zasoby naturalne, zezwolenie miało ograniczony okres ważności i było udzielane w drodze bezstronnej i przejrzystej procedury wyboru. Zezwolenia te nie mogą podlegać automatycznemu odnowieniu.

Swoboda przedsiębiorczości wymaga uznawania za granicą kwalifikacji wysoko wykwalifikowanych specjalistów, takich jak lekarze lub architekci, aby umożliwić im prowadzenie praktyki w dowolnym miejscu w UE. W 2019 r. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko wszystkim [państwom członkowskim](#) (z wyjątkiem Danii) z powodu niedostosowania ich przepisów do dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

Lepsze informowanie i pomoc dla obywateli i przedsiębiorstw

Jednolity rynek będzie funkcjonował sprawnie tylko wtedy, gdy obywatele i przedsiębiorstwa będą mieli dobry dostęp do informacji i pomocy na temat swoich praw wynikających z prawa UE. W 2019 r. Komisja zintensyfikowała wysiłki na rzecz rozpowszechniania informacji o przepisach dotyczących jednolitego rynku przez modernizację portalu [Twoja Europa](#) z myślą o przejściu na przyszły [jednolity portal cyfrowy](#) w 2020 r. Serwis [Twoja Europa – Porady](#) nadal udzielał obywatelom i przedsiębiorstwom porad prawnych dostosowanych do indywidualnych potrzeb. Komisja skupiła się ponadto na działaniach mających zwiększyć zdolności administracyjne i podnieść poziom wiedzy prawnej w ramach [SOLVIT](#), aby skutecznie wdrożyć nową przyjazną dla biznesu procedurę rozwiązywania problemów, polegającą na udzielaniu przez SOLVIT pomocy przedsiębiorstwom, w przypadku gdy otrzymają one odmowę wzajemnego uznawania ich produktów. Ta nowa procedura ma zastosowanie od kwietnia 2020 r. W oparciu o prace przygotowawcze wykonane w 2019 r. [system wymiany informacji o rynku wewnętrznym](#) będzie od 2020 r. wspierał współpracę administracyjną na podstawie nowego rozporządzenia w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów. Ten system informacyjny pomoże [sieci współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów](#), złożonej z krajowych organów zajmujących się taką ochroną, jeszcze lepiej chronić konsumentów. Komisja rozpoczęła ponadto proces modernizacji [tabeli wyników jednolitego rynku](#), aby uwzględnić większą liczbę obszarów polityki i uzyskać pełniejszy obraz sytuacji na jednolitym rynku.

W obszarze wymiaru sprawiedliwości Komisja regularnie aktualizuje [portal e-Sprawiedliwość](#), który zawiera wiele informacji i linków na temat przepisów i praktyki we wszystkich państwach UE.

Egzekwowanie przepisów w zakresie unii rynków kapitałowych, usług finansowych i swobodnego przepływu kapitału

Aby zwiększyć odporność i stabilność sektora finansowego oraz poprawić ochronę inwestorów, należy właściwie wdrożyć dyrektywy przyjęte w następstwie kryzysu finansowego. Wdrożenie niektórych z tych dyrektyw ma również znaczenie dla dokończenia budowy unii rynków kapitałowych. Wdrożenie tych dyrektyw (na przykład [dyrektywy Wyłącalność II](#), zmienionej [dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych](#), [dyrektywy w sprawie pracowniczych programów emerytalnych](#), [dyrektywy w sprawie usług płatniczych](#), [dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń](#)) ma również kluczowe znaczenie dla celu, jakim jest urzeczywistnienie unii rynków kapitałowych, która poprawi dostęp do finansowania, w szczególności w przypadku przedsiębiorstw innowacyjnych, przedsiębiorstw typu start-up lub małych i średnich przedsiębiorstw. Prowadzi ona również do zwiększenia atrakcyjności rynków kapitałowych dla inwestorów indywidualnych i instytucjonalnych oraz ułatwia inwestycje transgraniczne. W 2019 r. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 17 państwom członkowskim, które nie wdrożyły w terminie [dyrektywy w sprawie pracowniczych programów emerytalnych](#) do swoich przepisów krajowych.

Komisja prowadziła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Rumunii](#) w związku z brakiem dostosowania przepisów dotyczących ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w odniesieniu do pojazdów mechanicznych do przepisów UE. W przepisach krajowych Rumunii nakłada się na ubezpieczycieli restrykcyjne warunki w zakresie ustalania składek. Komisja uznała, że wymogi te są sprzeczne z [dyrektywą Wyłącalność II](#) w odniesieniu do zasady swobody taryf. Rumuńskie przepisy zobowiązują również ubezpieczycieli do wydawania, w odniesieniu do niektórych kategorii pojazdów, polis ważnych wyłącznie na terytorium Rumunii. Przepisy te uznano za sprzeczne z [dyrektywą w sprawie ubezpieczeń pojazdów](#), która zawiera wymóg, aby polisy obejmowały całe terytorium Unii za tę samą składkę.

Jeżeli chodzi o swobodny przepływ kapitału, już w 2015 r. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko [pięciu](#) państwom członkowskim, wzywając je do rozwiązania wewnątrzunijnych dwustronnych umów inwestycyjnych z powodu ich niezgodności z prawem UE. Dwustronne umowy inwestycyjne są to umowy określające zasady i warunki inwestycji prywatnych obowiązujące w relacjach między dwoma państwami członkowskimi UE.

Trybunał Sprawiedliwości w [sprawie Achmea](#) potwierdził, że zawarte w wewnątrzunijnych dwustronnych umowach inwestycyjnych zapisy na sąd polubowny między inwestorem a państwem są niezgodne z prawem UE. W 2019 r. zdecydowana większość państw członkowskich UE zatwierdziła tekst wielostronnego porozumienia o wygaśnięciu wewnątrzunijnych dwustronnych traktatów inwestycyjnych między nimi. W [maju 2020 r.](#) 23 państwa członkowskie podpisały [porozumienie](#) o wygaśnięciu takich traktatów.

Węgry przyjęły ustawę, która zniosła niektóre tzw. prawa użytkowania – wiążące się z prawem użytkowania nieruchomości i zarabiania na niej – przysługujące inwestorom na Węgrzech. Ustawa ta pozbawiła w szczególności inwestorów zagranicznych nabytych zgodnie z prawem praw do gruntów rolnych oraz wartości ich inwestycji bez żadnej rekompensaty. Komisja podjęła decyzję o skierowaniu sprawy przeciwko [Węgrom](#) do Trybunału Sprawiedliwości. W 2019 r. Trybunał [orzekł](#), że przyjmując przepisy pozbawiające osoby prawa użytkowania gruntów rolnych, Węgry naruszyły zarówno zasadę swobodnego przepływu kapitału, jak i prawo własności zagwarantowane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

Zwalczanie prania pieniędzy i przeciwdziałanie finansowaniu terroryzmu

Działania Komisji w zakresie egzekwowania prawa w tej dziedzinie koncentrują się na zapewnieniu terminowej i prawidłowej transpozycji [czwartej](#) i [piątej dyrektywy w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu](#). Obie dyrektywy propagują najwyższe standardy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W 2019 r. Komisja kontynuowała wszczynanie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom, ponieważ kilka państw członkowskich nadal nie wdrożyło do przepisów krajowych czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Komisja przyjęła również [komunikat „Jak zapewnić lepsze wdrażanie ram regulacyjnych UE dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu”](#), któremu towarzyszyły cztery sprawozdania mające wspierać organy europejskie i krajowe w lepszym uwzględnianiu ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. W komunikacie i sprawozdaniach zaznaczono potrzebę pełnego wdrożenia tych dwóch dyrektyw, a jednocześnie podkreślono, że nadal należy wyeliminować szereg niedociągnięć strukturalnych we wdrożeniu przepisów unijnych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Egzekwowanie przepisów w zakresie opodatkowania i ceł

Jeżeli chodzi o podatki pośrednie, w swoich wysiłkach na rzecz egzekwowania prawa Komisja priorytetowo traktowała ściganie naruszeń, które zakłócają konkurencję na rynku wewnętrznym, są sprzeczne z zasadą sprawiedliwego opodatkowania lub utrudniają realizację celów klimatycznych UE.

Po ujawnieniu w dokumentach z rajów podatkowych powszechnego uchylania się od płacenia podatków w sektorach jachtów i statków powietrznych Komisja kontynuowała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Włochom](#) i [Cyprowi](#). Te państwa członkowskie ustanowiły korzystne dla sektorów jachtów rekreacyjnych i statków powietrznych środki podatkowe, które są sprzeczne z prawem Unii i sprawiedliwym opodatkowaniem.

[Polska](#) obecnie zwalnia z podatku od energii sektory przemysłu emitujące duże ilości zanieczyszczeń, na podstawie tego, że jest to objęte zwolnieniami w ramach [unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji](#) (EU ETS). Komisja postanowiła skierować sprawę przeciwko Polsce do Trybunału, ponieważ jej działania są sprzeczne z prawem UE i unijnymi celami klimatycznymi.

Działania Komisji w zakresie egzekwowania prawa w 2019 r. koncentrowały się na zapewnieniu, aby państwa członkowskie dokonały transpozycji do prawa krajowego istotnych zmian w [dyrektywie w sprawie współpracy administracyjnej](#). Zmiany te dotyczą takich obszarów, jak [dostęp do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy](#), [obowiązkowa automatyczna wymiana informacji w dziedzinie opodatkowania](#) lub [automatyczna wymiana informacji w dziedzinie opodatkowania](#).

Jedną z korzyści płynących z rynku wewnętrznego jest swoboda przemieszczania się, prowadzenia działalności i inwestowania ponad granicami państw przez obywateli i przedsiębiorstwa. Ponieważ podatki bezpośrednie nie są zharmonizowane w całej UE, swoboda ta może oznaczać, że niektórzy podatnicy mogą uchylić się od podatku lub uniknąć go w swoim kraju rezydencji podatkowej. Organy podatkowe w UE zgodziły się zatem na ściślejszą współpracę w celu zapewnienia uiszczania podatków oraz zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania.

Komisja skupiła się też na zapewnieniu prawidłowej transpozycji dyrektywy ustanawiającej [przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego](#), oraz dyrektywy [w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów](#).

Komisja podjęła działania przeciwko [Hiszpanii](#) w związku z niewdrożeniem środków w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania. Komisja podjęła również działania przeciwko [Austrii](#) i [Irlandii](#) w związku z brakiem transpozycji zasady ograniczonej możliwości odliczenia odsetek, wymaganej na mocy przepisów mających na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

W 2019 r. Komisja zamknęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Republice Czeskiej](#), [Grecji](#), [Polsce](#) i Rumunii w związku z dostępem do informacji dotyczących przeciwdziałaniu praniu pieniędzy. Komisja zamknęła również postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Belgii](#), [Republice Czeskiej](#), [Grecji](#), [Francji](#), [Cyprowi](#), [Portugalii](#), [Zjednoczonemu Królestwu](#) i Łotwie w związku z przepisami mającymi na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, ponieważ państwa te dokonały pełnej transpozycji tych przepisów do prawodawstwa krajowego.

Strategia Komisji w zakresie egzekwowania przepisów celnych koncentrowała się na zapewnieniu prawidłowego i jednolitego stosowania [unijnego kodeksu celnego](#) oraz na wykrywaniu opłat o skutku równoważnym należnościami celnymi, nawet na obszarze UE.

W 2019 r. Komisja wszczęła dochodzenie dotyczące wszystkich państwach członkowskich, badając przepisy krajowe dotyczące terminu powiadamiania o długu celnym i zgodność tych przepisów z unijnym kodeksem celnym, aby zapewnić przedsiębiorcom większą pewność prawa.

W następstwie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczętego przez Komisję [Bułgaria](#) zmieniła swoje przepisy, aby zapewnić zgodność z unijnymi przepisami celnymi w zakresie sankcji za brak deklaracji o środkach pieniężnych oraz w zakresie zwolnień celnych w odniesieniu do niektórych produktów ze Stanów Zjednoczonych.

Zapewnianie wysokiego poziomu ochrony konsumentów

W listopadzie 2019 r. przyjęto [dyrektywę w sprawie lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta](#). Dyrektywa ta wzmacnia prawa konsumentów w internecie, rozwiązuje problem podwójnej jakości produktów i nakłada odstrasżające kary za „naruszenia powszechne” praw konsumentów.

Komisja rozpoczęła też kampanię [#YourEURight](#), aby podnieść świadomość konsumentów w zakresie ich praw.

W lipcu 2019 r. Komisja wydała [wytyczne dotyczące stosowania dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków umownych](#). Obejmują one orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, na przykład w zakresie przejrzystości warunków umownych, skutków stwierdzenia nieuczciwości warunków umownych oraz wymogów dotyczących postępowań przed sądami krajowymi, takich jak wymogi dotyczące kontroli nieuczciwych warunków umownych.

Do końca 2019 r. zamknięto 13 z 14 postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczętych w związku z opóźnieniami w transpozycji [dyrektywy w sprawie imprez turystycznych](#) z 2015 r. Komisja rozpoczęła w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich ocenę, czy środki krajowe prawidłowo transponują tę dyrektywę.

Komisja wspierała egzekwowanie unijnego prawa ochrony konsumentów przez krajowe organy egzekwowania prawa na podstawie [rozporządzenia w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów. Pomogła tym organom rozwiązać problem](#) wprowadzających w błąd praktyk stosowanych przez ważnych operatorów internetowych (Facebook, Airbnb i booking.com), aby zwiększyć przejrzystość ich ofert i zapewnić uczciwość ich warunków. Komisja wspierała ponadto państwa członkowskie w przygotowaniu się do stosowania od stycznia 2020 r. zmienionego rozporządzenia w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów, w tym przez warsztaty.

Zwiększono skuteczność europejskich ram alternatywnych metod rozstrzygania sporów (ADR) i internetowego rozstrzygania sporów (ODR), w tym dzięki ulepszonej wersji unijnej platformy ODR. Komisja opublikowała również [pierwsze sprawozdanie dotyczące stosowania ram ADR/ODR](#).

W odniesieniu do bezpieczeństwa produktów Komisja nadal ułatwiała współpracę między organami egzekwowania prawa przez finansowanie działań w zakresie pobierania próbek i przeprowadzania badań w odniesieniu do konkretnych produktów w kontekście systemu wczesnego ostrzegania RAPEX. System RAPEX umożliwia szybką ogólnoeuropejską wymianę informacji między organami na temat produktów, które stanowią zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów.

Zapewnianie wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego

W 2019 r. priorytetem Komisji nadal było monitorowanie wdrożenia [dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych](#) w przepisach krajowych państw członkowskich. Celem tej dyrektywy jest ujęcie w kontekście jednolitego rynku działań na rzecz ograniczenia używania tytoniu, w szczególności służących zniechęcaniu osób młodych do rozpoczynania palenia, oraz zapewnienia, aby społeczeństwo było w pełni świadome szkodliwych skutków używania tytoniu. Używanie tytoniu jest największym możliwym do uniknięcia zagrożeniem dla zdrowia i najbardziej znaczącą przyczyną przedwczesnych zgonów w UE. W 2019 r. Komisja przeprowadziła kontrole zgodności przepisów krajowych transponujących tę dyrektywę oraz nawiązała zorganizowany dialog z państwami członkowskimi w celu zapewnienia jej lepszego wdrożenia.

W 2019 r. Komisja zamknęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Republice Czeskiej, Chorwacji, Hiszpanii i Szwecji, ponieważ państwa te przyjęły środki mające na celu wdrożenie dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych do prawa krajowego.

Zapewnianie pacjentom praw dostępu do transgranicznej opieki zdrowotnej pozostawało priorytetem Komisji w 2019 r. Komisja ściśle monitorowała [dyrektywę w sprawie transgranicznej](#)

[opieki zdrowotnej](#) i przeprowadziła zorganizowany dialog z państwami członkowskimi w celu zapewnienia lepszego wdrożenia tej dyrektywy.

W dyrektywie tej ustanowiono prawo pacjentów do zdecydowania się na korzystanie z opieki zdrowotnej w innym państwie członkowskim i ubiegania się o zwrot kosztów leczenia w swoim kraju. Koszty muszą zostać zwrócone na takim poziomie, jaki zostałby pokryty przez państwo członkowskie pacjenta, gdyby opieka zdrowotna była świadczona w tym państwie, lecz poziom ten nie może przekraczać rzeczywistych kosztów. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Austrii](#) i [Niderlandom](#) z powodu obniżonego poziomu zwrotu kosztów usług transgranicznej opieki zdrowotnej.

W odniesieniu do [dyrektywy w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów](#) Komisja podjęła szereg inicjatyw za pośrednictwem grupy roboczej ds. dyrektywy w sprawie zrównoważonego stosowania, jak również za pośrednictwem audytów i programu „Lepsze szkolenia na rzecz bezpieczniejszej żywności”, aby ułatwić wdrożenie tej dyrektywy.

Egzekwowanie przepisów w zakresie mobilności i transportu

W 2019 r. Komisja monitorowała wdrożenie przepisów UE w dziedzinie transportu. Jej działania w zakresie egzekwowania prawa obejmowały w szczególności przepisy mające na celu dokończenie budowy jednolitego rynku, rozwój inteligentnych systemów transportowych i określenie wspólnych wymogów dotyczących bezpieczeństwa we wszystkich rodzajach

transportu.

Komisja monitorowała również krajowe środki wykonawcze mające na celu utworzenie [jednolitego europejskiego obszaru kolejowego](#). W szczególności [monitorowała](#) kwestie związane z konkurencją, nadzór regulacyjny i architekturę finansową w sektorze kolejowym, uprawnienia krajowych organów regulacyjnych, ulepszone ramy inwestowania w transport kolejowy oraz sprawiedliwy i niedyskryminujący dostęp do infrastruktury kolejowej i usług związanych z koleją.

Komisja postanowiła wszcząć postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Danii](#), [Niemcom](#), [Irlandii](#), [Niderlandom](#) i [Polsce](#) w związku z brakiem transpozycji pewnych przepisów unijnych dotyczących utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego. Kontynuowano postępowania przeciwko [Francji](#) i [Hiszpanii](#) w związku z niezapewnieniem przez nie pełnej zgodności z przepisami szczegółowymi, zwłaszcza z przepisami dotyczącymi dostępu do usług związanych z koleją i gwarancji niezależności zarządcy stacji. Komisja kontynuowała również postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczęte przeciwko [Grecji](#) i [Irlandii](#) w związku z niedopełnieniem obowiązku zgłoszenia środków krajowych mających na celu transpozycję przepisów UE dotyczących [otwarcia rynku krajowych kolejowych przewozów pasażerskich oraz zarządzania infrastrukturą kolejową](#).

Europejskie rejestry przedsiębiorców transportu drogowego ([ERRU](#)) umożliwiają wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat przedsiębiorstw transportu drogowego utworzonych w UE. Jest to niezbędny instrument zapewniający prawidłowe egzekwowanie odpowiednich przepisów UE. Wdrożenie nowej i udoskonalonej wersji ERRU wymaga, by państwa członkowskie dostosowały swoje systemy krajowe. Komisja prowadziła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Belgii](#), [Cyprowi](#), [Republice Czeskiej](#), [Danii](#), [Węgrom](#), [Malcie](#), [Niderlandom](#), [Portugalii](#) i [Zjednoczonemu Królestwu](#), aby zaktualizowały połączenia ich krajowych rejestrów przedsiębiorców transportu drogowego z nową wersją ERRU, zgodnie z wymogami stosownego [rozporządzenia](#).

Kwestiami o pierwszorzędym znaczeniu dla każdego systemu transportowego są bezpieczeństwo i ochrona. Stworzenie warunków zapewniających bezpieczeństwo transportu jest niezwykle ważne

dla europejskich obywateli. Jednym z zadań Komisji jest reagowanie na te oczekiwania przez zapewnianie w całej UE zadowalających standardów bezpieczeństwa i ochrony we wszystkich rodzajach transportu. Europejskie koleje należą do najbezpieczniejszych na świecie. Celem polityki UE jest utrzymanie wysokich standardów i dostosowanie wymogów bezpieczeństwa w całej UE.

Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Hiszpanii](#) w związku z brakiem pełnej transpozycji [przepisów UE dotyczących bezpieczeństwa kolei](#). Dyrektywa ta zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia niezależnego organu bezpieczeństwa i niezależnego organu dochodzeniowego badającego wypadki i incydenty. Nakłada również na państwa członkowskie wymóg spójnego podziału zadań i obowiązków w zakresie bezpieczeństwa. Państwa członkowskie zobowiązane są ponadto do określenia wspólnych zasad bezpieczeństwa kolei. Niezależność organów dochodzeniowych ma decydujące znaczenie dla zapewnienia skuteczności dochodzeń i zapobiegania przyszłym wypadkom.

Transport drogowy jest najpowszechniej używanym środkiem transportu i główną przyczyną wypadków. Komisja bardzo aktywnie działała na rzecz promowania przepisów, norm technicznych i kampanii informacyjnych, których celem jest zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych wypadków drogowych. Komisja monitorowała w szczególności wymogi bezpieczeństwa dotyczące tuneli i podjęła decyzję o wszczęciu postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Belgii](#), [Bułgarii](#), [Chorwacji](#), [Włochom](#) i [Hiszpanii](#) w związku z nieprzestrzeganiem przepisów [dyrektywy w sprawie minimalnych wymagań bezpieczeństwa dla infrastruktury i eksploatacji tuneli](#).

W transporcie morskim nadrzędne znaczenie ma bezpieczeństwo zarówno statków pasażerskich, jak i statków handlowych. Wspólne unijne przepisy bezpieczeństwa dotyczą takiego wyposażenia, jak kamizelki ratunkowe, systemy oczyszczania ścieków i radary na pokładzie statków pływających pod banderami UE.

Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Malcie](#) i [Bułgarii](#) w związku z nieprzestrzeganiem przez nie [przepisów UE dotyczących wyposażenia morskiego](#). W szczególności Bułgaria i Malta nie zapewniły, aby wyposażenie morskie (na pokładzie statków pod ich banderą) było zawsze opatrzone deklaracją zgodności, ani nie prowadziły na odpowiednią skalę nadzoru rynku.

Lotnictwo jest formą transportu wymagającą specjalnych przepisów bezpieczeństwa. Unijna polityka bezpieczeństwa lotniczego zapewnia wysoki poziom bezpieczeństwa pasażerów.

Komisja kontynuowała postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Węgrom](#) w związku z nieprzestrzeganiem [przepisów UE w zakresie wymagań technicznych i procedur administracyjnych związanych z operacjami lotniczymi](#). Przepisy te szczegółowo odnoszą się do operacji lotniczych wykonywanych przy użyciu samolotów, śmigłowców, balonów i szybowców, w tym do inspekcji na płycie statków powietrznych należących do operatorów objętych nadzorem w zakresie bezpieczeństwa sprawowanym przez inne państwo. Ze względu na braki personelu Węgry nie sprawdzały zgodności z wymogami bezpieczeństwa mającymi zastosowanie do organizacji lub rodzaju operacji.

V. Pogłębiona i bardziej sprawiedliwa unia gospodarcza i walutowa

„Pogłębiona i bardziej sprawiedliwa unia gospodarcza i walutowa” jest podstawowym elementem odpowiedzi Komisji na potrzebę promowania wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. Polityka ta ma na celu wzmocnienie gospodarki UE w sposób pozwalający stworzyć więcej miejsc pracy i poprawić poziom życia obywateli.

Egzekwowanie przepisów dotyczących unii bankowej

W ramach unii bankowej Komisja kontynuowała kontrolę wdrażania przez państwa członkowskie [czwartej dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych](#), [dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów](#) i [dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków](#), a także [dyrektywy w sprawie hierarchii wierzycieli banków](#). Celem tych instrumentów UE jest zapewnienie, aby banki były silniejsze i lepiej nadzorowane, a także aby istniała możliwość łatwiejszego rozwiązania problemów bez konieczności sięgania po pieniądze podatników. W 2019 r. Komisja przyjęła [sprawozdanie](#) oceniające wdrożenie dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków.

W 2019 r. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 12 państwom członkowskim w związku z nieprzyjęciem środków niezbędnych do pełnej transpozycji dyrektywy w sprawie hierarchii wierzycieli banków.

VI. Obszar sprawiedliwości i praw podstawowych oparty na wzajemnym zaufaniu

Pełne poszanowanie praworządności i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej znajduje się w centrum priorytetów Komisji. Konieczne jest również zapewnienie poszanowania praw szczególnych, takich jak prawo do swobodnego przemieszczania się, ochrony danych osobowych, równouprawnienia płci, niedyskryminacji, prawa ofiar oraz prawo do rzetelnego procesu sądowego w postępowaniu karnym. Zagadnienia te zajmują ważne miejsce w programie Komisji, ponieważ mają one bezpośredni wpływ na życie ludzi.

W ramach [europejskiego semestru](#) Komisja w dalszym ciągu zachęcała państwa członkowskie do poprawy skuteczności ich zdolności egzekwowania prawa. Dotyczy to w szczególności niezależności, jakości i skuteczności krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości. W tym celu Komisja przedstawiła wnioski dotyczące zaleceń dla siedmiu państw członkowskich. Za pomocą [tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości](#) Komisja monitoruje niezależność, jakość oraz skuteczność systemów wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich.

Utrzymanie praworządności i praw podstawowych

W kwietniu 2019 r. Komisja przedstawiła refleksje na temat [umocnienia praworządności w UE](#) i otrzymała w odpowiedzi na nie uwagi od ponad 60 zainteresowanych stron. Wyniki uwzględniono w wydany w lipcu [komunikacie „Umocnienie praworządności w Unii – Plan działania”](#), w którym przedstawiono nowy mechanizm na rzecz praworządności. W wytycznych politycznych Komisji zapowiedziano nowy roczny cykliczny przegląd praworządności i sprawozdanie roczne podsumowujące sytuację w poszczególnych państwach członkowskich. Komisja ogłosiła również, że będzie stosowała strategiczne podejście do postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i opierała się na orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości.

W dniach [24 czerwca](#) i [5 listopada 2019 r.](#) Trybunał Sprawiedliwości wydał orzeczenia dotyczące postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, które Komisja wszczęła przeciwko Polsce, i potwierdził, że polskie przepisy obniżające wiek emerytalny sędziów Sądu Najwyższego i sędziów sądów powszechnych są sprzeczne z wymogami prawa UE w zakresie niezależności sądów.

W dniu 10 października 2019 r. Komisja skierowała do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko [Polsce](#) o uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z nowym systemem środków dyscyplinarnych dla sędziów, ponieważ nie zapewnia on niezbędnych gwarancji ochrony polskich sędziów przed kontrolą polityczną, podważając tym samym niezależność sądów.

W Radzie trwają negocjacje w sprawie [wniosku](#) Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności. Poszanowanie praworządności jest niezbędne do zapewnienia należytego zarządzania finansami i dla ochrony budżetu Unii.

Współpraca transgraniczna wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych i cywilnych

Komisja kontynuowała działania w zakresie monitorowania pełnej transpozycji dyrektyw dotyczących praw procesowych. W 2019 r. główny nacisk położono na [dyrektywę w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci](#) oraz na [dyrektywę w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania](#).

W 2019 r. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko siedmiu państwom członkowskim w związku z niedopełnieniem obowiązku zgłoszenia krajowych środków transpozycji w odniesieniu do dyrektywy w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci oraz przeciwko czterem państwom członkowskim w związku z niedopełnieniem tego obowiązku w odniesieniu do dyrektywy w sprawie pomocy prawnej.

Komisja kontynuowała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 16 państwom członkowskim i wszczęła postępowania przeciwko [dziewięciu](#) państwom członkowskim, które nie zgłosiły wszystkich środków krajowych niezbędnych do transpozycji [dyrektywy w sprawie praw ofiar](#). Komisja kontynuowała również postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [dwóm](#) państwom członkowskim w związku z instrumentami wzajemnego uznawania w odniesieniu do [przekazywania osób pozbawionych wolności](#), [warunków zawieszenia](#), [środków nadzoru](#) i [transgranicznego egzekwowania kar o charakterze pieniężnym](#).

Poprawa ochrony danych osobowych

Po rozpoczęciu stosowania w maju 2018 r. [ogólnego rozporządzenia o ochronie danych](#) (RODO) Komisja w 2019 r. skupiła się na wdrożeniu nowych przepisów dotyczących ochrony danych w ramach podejścia wielopłaszczyznowego. W szczególności Komisja prowadziła dwustronny dialog z organami krajowymi na temat zgodności prawodawstwa krajowego z RODO, ściśle współpracowała z organami ochrony danych w ramach [Europejskiej Rady Ochrony Danych](#) i prowadziła wymianę informacji z zainteresowanymi stronami, zwłaszcza za pośrednictwem specjalnej grupy z udziałem wielu zainteresowanych stron. Komisja również nadal wspierała finansowo krajowe organy ochrony danych za pomocą dotacji oraz prowadziła kampanie informacyjne skierowane do obywateli i przedsiębiorstw. Komisja dokonała także podsumowania pierwszego roku wdrożenia RODO, którego wyniki przedstawiono w [komunikacie](#) opublikowanym w lipcu 2019 r.

Państwa członkowskie były zobowiązane do transpozycji [dyrektywy o ochronie danych w sprawach karnych](#) do maja 2018 r. i Komisja rozpoczęła ocenę zgodności krajowych przepisów transponujących zgłoszonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do tej dyrektywy. W 2019 r. Komisja zamknęła kilka z 19 postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego rozpoczętych w 2018 r. w związku z niedopełnieniem obowiązku zgłoszenia środków transpozycji, wszczęła natomiast postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Niemcom](#) oraz wniosła do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko [Hiszpanii](#) i [Grecji](#) (tymczasem Grecja zgłosiła pełną transpozycję dyrektywy). Na koniec 2019 r. postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego toczyły się przeciwko czterem państwom.

Egzekwowanie przepisów dotyczących bezpieczeństwa

W 2019 r. kontynuowano prace na rzecz egzekwowania prawa w ramach [Europejskiej agendy bezpieczeństwa](#) i rozwoju unii bezpieczeństwa. Wdrożenie przepisów UE w tym obszarze ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w całej UE. Regularne sprawozdania z postępu prac w zakresie unii bezpieczeństwa dotyczą bieżących wysiłków na rzecz zapewnienia pełnego i prawidłowego wdrożenia przepisów.

Komisja monitorowała ponadto wdrożenie [dyrektywy w sprawie włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku](#) i [pierwszej dyrektywy delegowanej](#) przyjętej na mocy tej dyrektywy. Komisja kontynuowała również postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z niedopełnieniem obowiązku zgłoszenia krajowych środków transpozycji w odniesieniu do dwóch kluczowych dyrektyw dotyczących bezpieczeństwa i zwalczania poważnych przestępstw: [dyrektywy w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera](#) oraz [dyrektywy w sprawie zwalczania terroryzmu](#). Komisja kontynuowała postępowania przeciwko [Hiszpanii](#), [Niderlandom](#) i [Finlandii](#) w związku z dyrektywą w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera. W odniesieniu do dyrektywy w sprawie zwalczania terroryzmu Komisja kontynuowała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Grecji](#) i [Luksemburgowi](#).

Komisja wszczęła również postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w celu zabezpieczenia wyłącznych kompetencji zewnętrznych Unii w zakresie bezpieczeństwa na mocy przepisów UE w tej dziedzinie.

Wszczęto postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Bułgarii](#), [Węgrom](#), [Austrii](#) i [Rumunii](#) w związku z podpisaniem przez nie wielostronnego porozumienia międzynarodowego w sprawie wymiany danych DNA, danych daktyloskopijnych i danych rejestracyjnych pojazdów, które zawiera postanowienia stanowiące naruszenie wyłącznych kompetencji zewnętrznych UE na podstawie [decyzji w sprawie konwencji z Prüm](#). Decyzje te przewidują obowiązkową automatyczną wymianę informacji i porównywanie danych DNA między krajowymi bazami danych w celu zwalczania terroryzmu i przestępczości transgranicznej.

VII. Ku nowej polityce migracyjnej

Polityka migracyjna Komisji ma na celu wyposażenie UE w narzędzia umożliwiające lepsze zarządzanie migracjami w perspektywie średnio- i długoterminowej. Obejmuje ona wszystkie istotne kwestie, w tym zarządzanie granicami, politykę wizową, migrację nieuregulowaną, azyl i legalną migrację. Spójna, humanitarna i skuteczna realizacja tej polityki ma zasadnicze znaczenie

dla jej powodzenia.

W 2019 r. Komisja w dalszym ciągu monitorowała wdrażanie unijnego prawa migracyjnego i azylowego przez państwa członkowskie, w szczególności [dyrektywy w sprawie procedur azylowych](#), [dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania](#), [dyrektywy w sprawie kwalifikowania](#) oraz [dyrektywy powrotowej](#). W dyrektywach tych ustanowiono przepisy dotyczące rozpatrywania wniosków o azyl, zagwarantowano godny poziom życia osobom ubiegającym się o azyl w UE, określono zasady uznawania obywateli państw trzecich za uchodźców oraz ustanowiono wspólne normy i procedury, na podstawie których obywatele państw trzecich przebywający nielegalnie na terytorium państw członkowskich mogą zostać z nich wydalen.

Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko [Węgrom](#) w związku z przepisami, które faktycznie penalizują działania mające na celu zapewnienie pomocy osobom składającym wnioski o udzielenie azylu na Węgrzech. Przepisy te uznaje się za niezgodne z prawem osób ubiegających się o azyl do korzystania z doradztwa lub porad prawnych oferowanych w szczególności przez organizacje pozarządowe. Przepisy te uniemożliwiają osobom, wobec których toczy się postępowanie karne w związku z udzielaniem takiej pomocy, zbliżanie się do stref tranzytowych na granicach Węgier, gdzie przetrzymywane są osoby ubiegające się o azyl. Komisja stwierdziła, że węgierskie przepisy są niezgodne z [dyrektywą w sprawie procedur azylowych](#) i [dyrektywą w sprawie warunków przyjmowania](#).

Jeśli chodzi o legalną migrację, priorytetem Komisji jest zapewnienie rzeczywistych legalnych możliwości migracji do UE poprzez poprawę zdolności UE do przyciągania i zatrzymywania wysoko wykwalifikowanych pracowników, jak również studentów i naukowców. Dlatego ważne jest, aby zapewnić pełne i prawidłowe wdrożenie dyrektyw w sprawie legalnej migracji. Ustanowiono w nich wspólne warunki przyjmowania i pobytu obywateli państw trzecich, uproszczono i zharmonizowano procedury zakresie migracji oraz zapewniono w szeregu obszarów prawa do traktowania na równi z obywatelami UE.

W 2019 r. Komisja kontynuowała toczące się postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z niedopełnieniem obowiązku zgłoszenia środków krajowych służących wdrożeniu [dyrektywy w sprawie studentów i naukowców](#), a na koniec roku postępowania nadal pozostawały otwarte w odniesieniu do pięciu państw członkowskich ([Belgii](#), [Grecji](#), [Francji](#), [Słowenii](#) i [Szwecji](#)).

Przeciwko [Szwecji](#) wszczęto postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z nieprawidłowym wdrożeniem szeregu dyrektyw dotyczących legalnej migracji w odniesieniu do rozpatrywania wniosków o zezwolenie oraz ograniczeń równego traktowania pewnych kategorii obywateli państw trzecich.

W 2019 r. priorytetem Komisji było również prawidłowe stosowanie przepisów unijnych dotyczących granic strefy Schengen i wiz.

Komisja kontynuowała postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Estonii](#), ponieważ jej system zarządzania kolejką „Go-Swift” jest uważany za niezgodny z [kodeksem granicznym Schengen](#). Podjęła również dalsze kroki w ramach postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Republice Czeskiej](#) dotyczącej prawa do odwołania się od decyzji o odmowie wydania [wizy Schengen](#), jej unieważnieniu lub cofnięciu.